

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 343
כסלו תשפ"ג

שאן עוברים בתוכה, גם בفرد שמיועד לגידול ושיווק לא עוברים בתוכו מלבד לצורך העבודה. אלא שבשובים סמכו על דברי השיע"ע (שם ס"ט) שחייב שנותע בה אילנות, אינם מבטלים את הדירה, וזה שונה ממוקם שנוצר, ובair המשנ"ב" (ס"ק ס"ה) כי עבידי אינשי להסתופף בצל האילנות, [ושימוש כזה הנמצא בסמיכות לדירה, הוא שימוש משמשיך לדירות, ואcum"ל]. אבל כבר עיל מציאות שבה דרכם של אנשים להשתמש תחת האילנות בשוע"ד דבר על שבת בצלים כמו"ש המשנ"ב, אבל אם יש פרדים גדולים, ולפעמים גם בעה"ב מקפיד והרגל הוא שאין דרך לו את המטע, הרי זה ממש כמו שדה. וזה ביאור דברי על כך שלא ניתן לשבת בצלים כת"א המשנ"ב (סעיף א')

השוו"ע שם בתחלת הסימן (סעיף א') שכתב איש מקומות נאסרו, כל שלא הוקף לדירה כגון גגון גגון "פרדים". וכן מוביל לדיאנה בחז"א. עוד מוביל במישנ"ב (עמ"ה צ"ק פ"א) באופן דומה, שכתב חלק בינו מקום שהוקף לדירה אחר כך נמלח וזרע בו, בין מקום שהוקף מראש יתיר על מנת לטעת אותו, שהוא לא נעשה מוקם לדירה. לפ"ז יש בעיה גם בفرد שמנצא בתוך העירוב. וצ"ע מה שמקילים בזה בכמה מקומות, שמקפידים על זרעים ולא מ_KPידים על אילנות ובפטשות איןנו נכו.

בישוב זה נוסף עוד דבר באותו נושא, שהיא שטח של כמה עשרות دونינים של חוממות, שוגם הם היו בתוך העירוב, ללא הפרדה של צוח"פ. והנה חוממותה הן בודאי זרעים, ובודאי שלא משתמשים בתוכם, וא"כ מודיע לא החזיאו אותם מהעירוב. אמנים יש חוממות שהן סגורות הרטטיות עי"ר ריעיות הנילון העוטף את החומרה, בעבר היו עוסקים עם נילון פשוט יותר, והוא היה נקרעה הרבה, וגם מתנדנד ברוח, ואין כשר למחיצה, אבל בזמןינו משתמשים בהרבה מקומות בנילון עבה במיוחד, וגם החבירים חזקים, ואפשר לומר שהרבה חוממות כשרות למחיצה, וממילא גם אם הם בתוך העירוב אין בעיה, כי בתוכו באמות אסור אבל את העירוב של השוב הון לא אסורות, כמו באfon שהקיפו אותו בצוח"פ. אבל החוממות שהו ביישוב הה, לא היו חוממות מסוימות, אלא כמו כייסוי של بد שחוור, היי הרובה קרוים, וכן קטיעים שלא הגיעו לקרען, וממילא גם זה אסור את העירוב, [אם לא נידחק לשיטת הדבר שמואל]. וא"כ גם ביחס לעירוב של רבעונות, זה כבר לא עירוב מוזה.

בישובים לא להשתמש בלחיים כי אין תחת החותם

עוד היה לנו שיעור מיוחד בישוב הזה, גם בהלכות צורת הפתח, במקרים מסוימים עשו עירוב להקיף את המקומות שיש שדה ממש.

בחלק מהשדה היה אפשר לראות עמודי עירוב מסוורים שהותקנו לשם כך, אבל בקטיעים מסוימים שהיו עמודי תארה או עמודי עץ, חסכו בהשעקה בתיקנת עמודים, וקשרו את החותם לעמודי התארה. אלא שכדוע שיש בהם בעיה של צורת הפתח מן הצד (ש"ע סי' שס"ב סי' א') כי בדרך כלל אי אפשר לקשור לעמוד התארה לעל גבי ואשו, אלא קורותים סיבוב לעמוד בגובה חמיש מטרים בערך, וזה מון הצד ופסול. הפטרון לכך הוא להעמיד לח' לפני העמוד, באfon שהיה מכון תחת החותם, אז העמוד הוא לח'.

בדרכ כל אנו מלמדים את היישובים שלא השתמשו בלחיים כלל, [בשונה מהעירובים השכונתיים שمعدיפים להוסיף לח'ים אפילו בעמודי עירוב תקינים], כי בישובים אין את הדיעה כיצד להעמיד את הלחיים

עד ישב שנקדיק, דין צורת הפתח בשער שנסגר בשבת בשבוע זה יצאנו אל ישב חדש, ככלمر ישב שלא ביקרנו בו קודם. שמענו אודוטוי מהבודק המקומי ומרוב המועצה, שאמנים בישובים הסמכים שיש בעיתות של חוטים מוהץ וכדומו, אבל בישוב הזה אין בעיתות, כי יש להם גדר טובה ומוסדרת סביב כל היישוב. השבוע הבא אחד מהתלמידים שרצה לסייע בבדיקה העירובים ובסיוע להכתרות, להציג רבים מעון, ונענו איתו אל כמה מקומות ששאלה היה היישוב הזה.

ששגענו לכינסה דרינו באמות גדר חדש יציבה וטובה, אבל כבר בשער שמו לב שזה לא עירוב מושלם. בשער היה עמד אחד של עירוב אך לא חוט, ובצד השני היה עמד תואורה עם כמה קרשים שכוראה שמשו לח'י, אך כעת הם לא היו כשרים. והנה הדבר הזה לא פסול את העירוב לכל הדעות, כי אע"פ שאין צורת הפתח, מ"מ השער נסגר ליום השבת, וא"כ המוקם סגור במחיצה, ואין צורך בצורת הפתח.

שער עם עמוד אחד ללא צוח"פ

אבל הבעה במצב זה שהרי ברור שהשער נפתח כמה פעמים במשך השבת, אם בשל הסירית של הביטחון, או אמבולנס במקורה הכוח, ועוד סיבות אחרות. באותו זמן שהשער נפתח, ורק מי יותר ממי אמות, ורקבו כמובן יותר מי אמות, והמיל בה שיש רוב גדר, כי דין עומדת מרובה לא מועל ביותר מי אמות (שו"ע סי' שס"ב סי' ס"ט). אמנים דעת כמה מגולי האחרונים (חת"ס ורעו"א) שהשער שנפתח ונסגר מתייר גם בלי צורת הפתח שנחשב פתוח. אבל הוראת הרבניים בזמנינו כדיות הח'י אדם והח'ז"א (ופסק בפמ"ג) שחיברים צורות הפתח, וכך נהגים באץ' ישראל גם בעירובי הרובנות. לכן יש צורך לעשות צורת הפתח בשער הישוב, אפילו שהוא נסגר בשבת. רק זה לא פסול לממרי את העירוב, אלא הגדירה היא זהה לא עירוב מושלם, במצב שgem לפ"ז הוראות הרובנות צריך לתקן אותן.

לעשות היקף לשדות שבחוץ העירוב של היישוב

המשכנו ונכנסנו לתוך היישוב, עברנו לאורך הגדר, וראים שהאי שלימה טוביה, לא פרוצה, ולא תלויות. אבל מחר מואוד הגענו לעביה אהרתת. בתוך הגדר יש כמה שדות גדולות, ובדין שדה ידוע שח'ז"ל אסור אותה כדי כורמלית, ונראה שהיא קרף. וכותב השו"ע (סי' שנ"ח סי' א') שאם יש חצר גדולה שהוקפה לדירה, וורע בה שדה בגודל בית סattiים [שהוא 5050 מטר רבוע לשיעור רח'ג, 1600 מטר רבוע לשיעור ח'ז"א], כל החצר נארשת מדיין פרוץ למקומות האסו. ולפ"ז

השדה מופרדה והחנויות בתק' העירוב

כשיש שדה בתרום היישוב, הייא אוסרת את כל השוב, אמנים שיטת הדבר שמויאל להקל, שהיקף של עיר שונה ואני נאסר. אבל הבה"ל הביא שהאי שתחורון פקפקו עלי ואמנו שرك במקומות שאיפר להתקן שלא ייכל רוביים, יעשן לפחות כר. וכן ההוראה הימם לישובים שצורך להוציא את השדות, ורק יישוב זה ראיינו מיד חוטי עירוב שמקיפים את השדה. דבר זה נוגע מאוד בתקופה זו שהתחילה לזרוע את השדות, שכעת צריך יותר לשמור על היקף הפנימי שלהן.

האם יש הבדל בקרוף בין שדה לר'ード גדול

אבל מלבד השדה שחוירושים וזורעים בה היה גם שני פודסים גדולים של תפוזים, שהם לא היו מוקפים בחוטי עירוב, אלא פתוחים להיקף של היישוב. ולאחר מה ההבדל ביניהם, הרוי כמו שדה זורעה אוסרת משום

החותם מזרזק המנשען ואט מעל הלהי

השיעור מגע בעקבות התחדשות התופעה של עובדים זרים שושוכריםديرות באופן עצמאי, וגרים בתוך השכונות לתקופה מסוימת. במקרים אלו לא מדובר על עובדים זרים שגרים בתוך הדירה של המטופל, שבתוך הרבה אופנים שאינם אסורים, ויש לדון כל מקרה לגופו, אבל במקרים החדשים הם שכחו דירה לב, ובזה יש להם דיורים עצמאיים, שבהרבה מקרים הם אסורים ממש עתיק הדין.

בשיעור הבאנו נידונים חדשניים שהגיגעו למענה ההלכתי של מוקד העירוב, בבקשתם לקבל הדרכה והכרעה כיצד להתיר את העירוב כראוי אחד מהדברים נביא כאן לתועלת הקוראים היקרים.

గור שהtaggyir במקומות שאין מוכר ומתנתג כיהודי

מתוך השאלה שמשמעותה למענה ההלכתי של מוקד העירוב, הגיעו לאחרונה כמה שאלות מיוחדות לא שגרתיות. נביא כאן אחת מהשאלות בענין דין שכירות מגוי שגר בשטח העירוב. שאלת זו הגיעה משכונה חרדיות עם עירוב מהודר, שהאחראי מתמסר לתקן את העירוב בהידור רב, אבל הוא מסתפק אולי אין להם עירוב כלל, מה יכול להיות הבעיה.

לאחרונה הוא גילה שיש בשכונה כמה משפחות של גרים, שהתקבלו בכבוד בשכונה וחילקו אברכים טוביים וו"ת, הם עלו ארצתם שהtaggyiro בחו"ל, והם מתנהלים יהודים לכל דבר, מתוכם יש שתי משפחות שהגירות שלהם אינה ברורה. במשפחה אחת הילדים לומדים במוסדות של חב"ד ובמשפחה אחרת הילדים במוסדות של בני תורה, אבל לפיה שהוא בירור ולפי המצב היום בחו"ל, יש להסתפק אם לסמור על גירות זו, לאחד מהם הגיר נעשה בזורה שנייה מוכנות לבנות בארץ, ולשני הגיר מוכר אבל מארץ שאינה מוחזקת אינה כדי, וא"כ הם עברושוב גירות בארץ, האם צריך לחושש שהגירות אינה כדי, וכמו פולסים את העירוב, עד שישרכו את רשותם. הוא פנה לכמה יהודים שגרים בשכונה, אבל לו שאלת הלכתית לא פשוטה. הוא פנה לכמה רבני המוטעקים בענייני גירות, והם השיבו שאינם יכולים לומר שמדוברים על גירות מסווג כזו. אם כן אמר האחראי, שהוא担忧 שהעירוב אינו כשר, הוא עשה את העבודה בתיקון העירוב במסירות ממש, ואני יידע אם לעירוב.

האחראי התקשר נבו"ך למוקד העירוב, וניסה לשאול האם יש איזה חזקה שהעירוב טוב, אולי חזקה שהוחזקו כיהודיים, שהרי מצאנו דין זהה שסקולים על החזקות ותנה זה נידון אריך ומורכב, ויש הרבה לדון בו בהתאם למציאות בת ימינו, אם אדם שבאה ונוהג כיהודי, יכול לאחר זמן לומר שהגירות שלו לא טוביה, האם הוא אכן על עצמו והאם הוא אכן כלפי בניו ואשתו. וניתן לקוראים לעיין בזה. אבל ארמנו לו שכן הרי זה שוניה, כי אנו ידעים על מה מסוכנתה החזקה, ויש בה ריעוטה. בקשרו לאחראי יעדין מנסה למצוא את הרוב שידע להכיר בענייני גירות סבוכה ציו, ועודليل לקל פרטם מודיעים מהאדם עצמו. וזה אחת מהשאלות הקשות שהעוסקים בעירובין צריכים לעסוק גם בנושאים הלכתיים אחרים, המשליכים על כשרות העירוב, בתפילה ובתקווה שנזכה לזכות את הרבים בעלי שם מכשול.

נסים את הסיפור, שהאחראי החליט שצרכי לשכור ממנו לאחר שהתבררו פרטם נספחים שא"מ, והclk להפקיד עצמו קופת צדקה של השכונה, כדי שהוא יהיה שכירו ולקיטו. באותו שיכונה עשו לפניו הרבה זמן פתרון מוקרי, שהקנו את כל הקופות הצדקה של קופת השכונה, לאחראי על העירוב, וכתו על הקופות שהן שייכות לאחראי, ואחר כך חילקו לכל התושבים קופות [החלוקה נעשתה לצורך הצדקה ולא לצורך העירוב, אלא זהה יועל לעירוב בדרך אגב]. כתעת שהגיגי האחראי להפקיד עצמו קופת, אמר אותו גור שכבר יש לו קופת אחת. האחראי אמר לו בסדר והלך בשמהה. סמוך לשבת הגיגי למוקד העירוב תלפון מהאחראי שבקש לספר את הס"יעתא דשמא, שהתרבר שכך נעשה ממנו שכירות ע"י הפטרונו שעשו מושג בחלוקת הקופות.

היכנו לכינוס המיוני לרבני היישובים ולבודקי העירובים

שיתקיים בע"ה בעיר נתיבות

ביום שני י"א כסלו תשפ"ג

במועד הבינוס ישאו מדריכיהם ורבני יישובים שתיתקנו את העירוב
ויזנו מציגות בעניינים חשובים העומדים על הפרק

אנו קוראים לכל הרבנים ובודקי העירובים ברוחבי הארץ

להצטרף לשמהה של מצוה

ולויסיר בידיעות השובות ובמומחיות

לפרטים ולאישור הגעה - מוקד - 05484-83320

במקום הנכו"ן, ואם לא מעמידים אותו במקום הנכו"ן תחת החוט, זה פסול את כל העירוב. וזה גם מה שהיה בעמוד הזה. האחראי לך חתיכת פח דקה, ועטף בה את העמוד, מילא הפח היה קרוב לעמוד, ואם יש נתיה קטנה בעמוד, יוצא שהחוט שנמצא בגובה חמשה מטרים מתחיל במרחך של כמה סנטימטרים מהמלח התיכון של העמוד שבו נמצא מצא הלחוי, והחוט איינו מעל הלחוי. הבעה זו מצהיה מאוז, אבל לא תמיד זה כך, לכן נגשנו אל העמוד ומדכנו אותו בעורת מכך רmediya המדייה ובעורת פלט, וכך שהעמוד נטה לשני כיוונים, באופן שליחי אחד של החוט לימיון נמצא תחת הלחוי. דבר הלחוי, אבל הלחוי שהוא לשמאלו בזווית של 9 מעלות] איינו תחת הלחוי. דבר כזה פסול ודאי לכ"ע, רק זה דבר שמי שאינו מומחה ולומוד, איינו ידע לשם כל אלו.

החותם קשור ורוחק מהעמוד ואינו מעל הלחוי

בעמוד הבא הייתה הפתעה אחרת, גם שם היה לחי מאותו סוג, אבל לא היה צורך למדוד אם הלחוי תחת החוט, מכיוון שבמבחן עבר קר שירת החוט בגובה ניתן להבחין שיש קשירה חריגה, והחוט עובר רוחק מהעמוד כעשרה ס"מ, מילא ברור שהלחוי איינו תחת החוט, ואני כשר.

בישוב הזה למדנו, שגם שאמורים שהעירוב מהודר והכל גדר, צריך מומחה שיבדק ויפקח על העירוב, כי בשביל עירוב כשר אפשר רבבות, יש צור בידע הלכתית רב, ועוד יש ללמד מוזה, כמו חשוב להකפיד על הסטנדרטים החדשניים הקיימים היום לשעת העירובים, כגון שלא להשתמש בלחיים לעמומי תאו"ה, אלא להקפיד על עמודי עירוב תקנים עם חותמים על גביהם. כי בזה עוקפים הרבה טיעויות מצויה, ומונעים חילול שבת ומכלול של הרבים.

לייפוי המהפר בישובי הדרום בתיקון הרבה ישובים

בתקופה האחרונות יש התעוררות רבה ביישובי הדרום, לתקן את המצב הנורא שיש בעיובים, שנעשו לפני שנים וויתר, וicut השטנו הרבה דברים, ונחרטו הרבה עמודים, והאלתורים שנעשו כמבנה הרבה מהם אינם כשרים, כגון קשיית חותם לגות, או מהצד ימ"ע וכו'. מוקד העירוב מלווה את המהפהכה הגדולה בס"ד, ובתחילת נערכו כינוסים לשעות רבני היישובים, שבהם ביארנו את ההלכות המעשיות, ונכנסו להזכיר את המיציאות של העירובים בזמנינו עם המחשת ההלכות הتلויות ב���ו של חותם.

כמו כן המוקד עורק סיורים והדרכות, תכניות מסודרות ומפורחות, עורך תרשימים ומפות, ומשתמש באמצעים טכנולוגיים בתצלומי אויר וצלומי רחפן, מספק חומרים טובים, ועומד בקשר עם הרובנים ועם העוברים לענות על השאלות המתחדשות בשעת העבודה. אמנם מוחותינו לציבור הבני תורה, לצין שלא יבואו לסמור עליהם לכתילה, כי יש מקומות שיש תושבים שאינם שומרי תומ"א, ובפרט שצירק להסתמך על קולות התושבים בפסקים כגן עמוד עוקום וכדומה, אבל מדריכים ומפקחים שהתבראו בפסקים כגן עמוד עוקום וכדומה, אבל השפolsים לכל הדעות, וגם שלא יהיו בהם דברים שהווארת הפסוקים שלא להקל.

בתקופה الأخيرة יש כבר ששה שובים שעשו שניינו ומהפרק גדול, והשלימו את תיקון עירוב. כל שוב החליף כמה שעורות עמודים חדשים, ושוחיפו קרוב למאה עמודים. הרשקה היא עצמה, בפרט שמודבר ביישובים שהמושג להשקי שערות אף שקלים בעניין הלכתית הוא דבר רוחק מהשגתם. אבל עם כל זאת ובני היישובים שעשו ממש השגגו כספים, השקיעו שעות רבות, ופיקחו על העובדים וללו אותם בכל פרט ופרט. עד שבס"ד יש כאמור ישובים שכבר השלימו את התקון, ועוד כמה ישובים שבאמת התהילן.

לאור השלמת העירוב בכל קר הרבה מקומות בתקופה קצרה, ולצורך חיזוק התתקומות גם ביישובים נוספים, וחיזוק שמיירת השבת אצל כל התושבים, אנו נערכים לכינוס מיוחד שמיירות השבאות עשרות רבני יישובים, ובהת恭פות בודקי עירובים מומחים, יחד עם ציבור אברכים מהדרום, לומדי השיעורים במסגרות של "מוקד העירוב".

שיעור לחיזוק השכירות מוגים המתגוררים בשכונות הרדיות

בליל שבת האחרון התקיים שיעור מיוחד בביימה"ד בבני ברק בענייני השכירות מגוי ומומו, לחיזוק שיתוף הפעולה עם הציור, שיודיעו על דירים חדשים, כדי שהחברים ידעו לעשות מה שכירות פרטית כדי, וכן לסייע לאחראים בהפקת חוץ או פניה אישית לשכן, כדי להקשר את העירובים כפי הוראות גדולי ההוראה.